

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: .....

Forrás: .....

A hétről

Orvosok hangja

Bp.
(Hely)

1914 J_o

Osztályozás

Tárgy

614.25

Hely

Idő

"1914"

Személy

Közp. nyo

A hétről.

Budapest, 1914 jan. 4.

A Rókus-kórház ódon falai között, azokban a szűk, homályos alorvosi és segédorvosi szobákban már évek óta lappang, mint parázs a hamu alatt, az elégedetlenség, a keserűség, mely itt-ott a múltban is egy-egy napra, egy-egy hétre lángra lobbant, de kitörésre még úgy nem jutott, mint most, mikor az al- és segédorvosok egyenesen a kórházi munka megtagadásával (betegekkel szemben nem sztrájkolhatnak az orvosok) fenyegetődznek, ha memorandumba foglalt kívánságaikat nem teljesíti a székesfőváros, melynek polgármestere ugyan nem régen az új fertőtlenítő intézet megnyitásán, de más alkalommal a napisajtóban is nyilatkozott kórházprogramjáról, terveiről — mégis a mai napig csak áll az ódon Rókus-kórház, (jöllehet lebontását már a 70-es években a «Budapesti Orvosi Kör» és újabban egy ízben maga a magyar király Ö Felsege Budapesten való tartózkodásakor sürgette) és küzködnek e kórházban az al- és segédorvosok, gyöngé fizetés és bizony nem nagy jövő reményében, mert a kórházi főorvosi állások és a fővárosi kerületi és tiszti orvosi állások sajtóságos kerületi klikk viszonyainknál fogva nem a fővárosi kórházokban éveket töltött alorvosokkal töltetnek be, hanem más kedvelt egyénnel. Hoztak már a vidékről is kerületi orvost a fővárosba.

Kivánnak ép azért a most sarkukra állt kórházi orvosok pragmaticát, szolgálatuk honorálását abban az értelemben is, hogy a főorvosi állások ne csak klinikai emberekkel, magántanárokkal töltsenek be, hanem aspirálhassanak e főorvosi állásokra a kórházak nehéz levegőjü termeiben, laboratóriumaiiban éveken át dolgozó, fáradó al- és segédorvosok, és ez jogos kívánság addig, a meddig a tudás, a képesség szolgál zsinór-mértékül e főorvosi kinevezéseknél, mert viszont az sem lehet stricte kimondani, hogy a klinikai emberek magántanárok kizárassanak a kórházi főorvosi status-

ból. A képesség, a tudás legyen a fővárosi kerületi és csak másodsorban az, hogy itt, vagy ott szerezte meg ismereteit az aspiráns. Eddig sajnos úgy volt, hogy rendszeren klinikákon habilitált magántanárokkal töltötték be a főorvosi állásokat és csak kivételesen jutott a kórházak légkörében nevelkedett alorvos főorvosi állásba. Sérelem ez kétségtelenül!

Mindezt keserűséggel, önérzetükben megsértve panaszolják el most a kórházi orvosok a polgármesterhez benyújtott memorandumban és semmi kétség, hogy a székesfőváros tanácsa ebbeli kívánságukat honorálja, valamint a lakás, ételmezési és fizetési miseriákat is orvosolja, mert eddig sajnos, még az új kórházakban is szűk és nagyon szerényen berendezett czellákba szorították az al- és segédorvosokat, holott pl. a székes főváros új iskolák, előljárósági épületekben kényelmes, jól berendezett lakásokat, szobákat biztosít a tisztviselőknek, tanítóknak, igazgatóknak! Alsórendűbb lények tán a kórházi orvosok, hogy azokat szűk czellákba és szűk kosztra szorítják? Fővárosunk kórházi orvosait mindennel el kell látni, a mi munkakedvüket, ambíciójukat fokozza! Nem hisszük, nem hihetjük, hogy a székesfőváros tanácsa és nagyérdemű polgármestere Bárczy István ne méltányolná a kórház orvosainak jogos kívánságait és akkor 14 napon belül a lelkek megnyugodnak, a strájk elmarad, melyhez az orvosok csak a legvégsőbb esetben nyúl-nának és akkor is úgy, hogy mint kórházi orvosok lemondva, mint magánorvosok nyújtánának segítséget a betegeknek. Az orvos sosem strájkolhat a beteggel szemben, csak bizonyos testületek, intézményekhez való szolgálati viszonyát szakíthatja meg, a mire törvény szerint joga is van. Esküjéhez híven beteg embertársait kezeli tovább: a szegényeket ingyen, a jómóduakat megfelelő honoráriumért.

fővárosi hazinyomda 1920